

Jak můžeme poznat Biblické evangelium.

Pro Tajemství Bible zpracoval Ladislav Hodač

Úvod

Bylo by naivní se domnívat, že by satan nezaútočil na Biblické evangelium neboli na plán záchrany lidstva, který ve své moudrosti ustanovil sám náš Stvořitel. V biblickém kontextu musíme útok satana na evangelium chápat jako sérii duchovních a ideologických zásahů, jejichž cílem je zatemnit, zpochybnit nebo zničit pravdu o Božím plánu spásy skrze Ježíše Krista. Nejde tedy o jeden konkrétní čin, ale o různé strategie. Pojďme se podívat na hlavní způsoby, jak jsou tyto útoky v Bibli popsány:

1. Zkreslení Božího slova – Genesis 3:1–5 ¹Had byl nejchytřejší ze vší polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil. Řekl ženě: Opravdu Bůh řekl: Nejezte ze žádného stromu v zahradě? ²Žena hadovi odpověděla: Z ovoce stromů v zahradě můžeme jíst. ³Ale o ovoci stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: Nejezte z něho, ani se ho nedotýkejte, jinak zemřete. ⁴Had ženě řekl: Jistě nezemřete, ⁵neboť Bůh ví, že v den, kdy z něho budete jíst, se vaše oči otevrou a budete jako Bůh, budete znát dobré a zlé.

Satanova strategie: Zpochybnění a překroucení Božího zjevení, když v zahradě Eden v podobě hada útočí na důvěru prvních lidí v Boží slovo, když se zeptal „Opravdu Bůh řekl...?“

Tím vnesl pochybnost do mysli Evy a překroutil význam Božího příkazu. Podobně i dnes můžeme jasně vidět například skrze učení evoluční teorie, skrze různé náboženské systémy, různé ideologie, ale i prostřednictvím různých výkladových metod Bible, jak satan svádí lidi k tomu, aby nevěřili Písmu, nebo aby ho vykládali nesprávně.

2. Zastrahování a pronásledování církve – Skutky 8:1–3 ¹V ten den začalo veliké pronásledování církve, která byla v Jeruzalémě; všichni kromě apoštolů se rozprchli po území Judska a Samařska. ²Zbožní muži Štěpána pochovali a velmi nad ním naříkali. ³Saul ničil církev: vcházel do jednotlivých domů, odvlékal muže i ženy a dával je do vězení.

Zjevení 12:13–17 ¹³Když drak uviděl, že byl svržen na zem, začal pronásledovat ženu, která porodila toho syna. ¹⁴Ale té ženě byla dána dvě křídla velikého orla, aby mohla letět do pustiny na své místo, kde skryta před hadem bude živena čas a časy a půl času. ¹⁵A had vychrlil z tlamy za ženou vodu jako řeku, aby ji strhl proudem. ¹⁶Ale země přispěla ženě na pomoc: země otevřela svá ústa a pohltila řeku, kterou vychrlil drak ze své tlamy. ¹⁷Drak se na tu ženu rozzuřil a odešel, aby rozpoutal válku proti ostatním z jejího potomstva, kteří zachovávají Boží přikázání a mají Ježíšovo svědectví. ¹⁸I postavil se na písku u moře.

Satanova strategie: Fyzické útoky a pronásledování věřících, často i jejich fyzická likvidace.

Po Kristově vzkříšení satan zákeřně útočí na církev skrze násilí a útlak (např. Štěpánovo ukamenování, pronásledování prvních křesťanů pohanským Římem a později v době temného středověku skrze Římský papežský systém, atd. Cílem bylo a je umlčet zvěstování pravého Biblického evangelia a odradit lidi od víry a představit Nebeského Otce jako přísného diktátora.

3. Šíření falešných učení – 2. Korintským 11:3–4 ³Ale bojím se, aby snad [tak], jako had svou vychytralostí svedl Evu, nebyla porušena i vaše mysl a neodvrátila se od upřímné [a čisté] oddanosti

Kristu. ⁴Neboť když někdo přichází a hlásá jiného Ježíše, než jsme hlásali my, nebo když přijímáte jiného ducha nebo jiné evangelium, než jste přijali, klidně to snášíte.

2. Korintským 11:13–15 ¹³Neboť takoví lidé jsou falešní apoštolové, lstiví pracovníci, kteří se přestrojují za apoštoly Kristovy. ¹⁴A není divu; vždyť sám Satan se přestrojuje za anděla světla. ¹⁵Není to tedy nic zvláštního, když se i jeho služebníci přestrojují za služebníky spravedlnosti; jejich konec bude podle jejich skutků.

Galatským 1:6-8 ⁶Divím se, že se od toho, který vás povolal Kristovou milostí, tak rychle odvracíte k **jinému evangeliu**. ⁷Není jiné evangelium, ale jsou někteří, kteří vás uvádějí ve zmatek a chtějí Kristovo evangelium překroutit. ⁸Ale i kdybychom [vám] my nebo sám anděl z nebe zvěstoval v evangeliu něco jiného než to, co jsme vám zvěstovali, budiž proklet! ⁹Jak jsme řekli dříve, i nyní říkám znovu: Jestliže vám někdo zvěstuje jako evangelium něco mimo to, co jste přijali, budiž proklet!

Satanova strategie: Satan do církve posílá neobrácené lidi, kteří často jako falešní proroci, apoštolové, učitelé a kazatelé představují církvi různé falešné doktríny včetně falešného evangelia. Tito lidé zvěstují poselství, které mnohdy vypadá pravdivě, ale ve skutečnosti odvádí lidi od spásy skrze Ježíše Krista.

Apoštol Pavel varuje před „jiným evangeliem“ a „jiným Ježíšem“ slovy: **2 Korintským 11:14 ...sám Satan se přestrojuje za anděla světla.**

Sám Ježíš klade učedníkům na srdce, aby věrně učili vše, co jim přikázal. Není tedy jedno čemu lidé věří.

Matouš 28:18-20 ¹⁸Ježíš přistoupil a promluvil k nim: “Byla mi dána veškerá pravomoc na nebi i na zemi. ¹⁹Jděte [tedy] a číňte učedníky ze všech národů, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého ²⁰**a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal.** A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.

Zde tedy nejde o pouhý intelektuální souhlas s nějakým učením, ale podle Ježíšových slov je nezbytné, aby Jeho následovníci zachovávali všechno, co jim přikázal.

4. Duchovní slepota nevěřících - 2. Korintským 4:4 Jim, nevěřícím, bůh tohoto věku oslepil myšlení, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Krista, jenž je obrazem Božím.

Duchovní slepota se ovšem netýká jen nevěřících lidí, ale naneštěstí i těch, kteří se počítají k věřícím.

Zjevení 3:14-18 ¹⁴Andělu sboru v Laodiceji napiš: "Toto praví Amen, svědek věrný a pravý, původ Božího stvoření: ¹⁵Znám tvé skutky; nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený nebo horký! ¹⁶Takto však, že jsi vlažný, a nejsi studený ani horký, vyvrhnu tě ze svých úst. ¹⁷Neboť říkáš: Jsem bohatý, zbohatl jsem, nic nepotřebuji. A nevíš, že jsi ubohý, politováníhodný a chudý, slepý a nahý. ¹⁸Radím ti, abys ode mne koupil zlato v ohni pročištěné, a tak zbohatl, bílé šaty, aby ses oblékl a neukázala se hanba tvé nahoty, a mast k pomazání svých očí, abys viděl.

Satanova strategie: Duchovní oslepení všech lidí, aby nepochopili pravé Biblické evangelium.

Pavel píše: **2. Korintským 4:4** Jim, nevěřícím, bůh tohoto věku [satan] oslepil myšlení, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Krista, jenž je obrazem Božím.

Cílem je opět zabránit lidem v pochopení evangelia, aby nevěřili a nebyli zachráněni.

5. Pokušení k hříchu a kompromisu - 1. Tesalonickým 3:5 Když jsem to tedy nemohl déle vydržet, poslal jsem Timotea, abych se dověděl o vaší víře, jestli vás snad Pokušitel nějak nezkusil, aby tak naše námaha nevyšla naprázdno.

1. Timoteovi 4:1-2 ¹Duch výslovně praví, že v posledních dobách někteří odstoupí od víry, přidržující se bludných duchů a učení démonů, ²těch, kteří v pokrytectví mluví lež a mají vypálené znamení na vlastním svědomí.

1. Janův 2:15-17 ¹⁵Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Jestliže někdo miluje svět, není v něm Otcova láska. ¹⁶Neboť všechno, co je ve světě -- žádost těla, žádost očí a prázdná chloubka života -- není z Otce, ale ze světa. ¹⁷A svět pomíjí i jeho žádost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věčnost.

Satanova strategie: Morální a duchovní rozklad celé církve i jednotlivců díky žádosti očí a těla a prázdné chloubě života. Dnes bychom to mohli označit za čistě materialistický a konzumní pohled na svět.

Satan svádí k hříchu, aby oslaboval svědectví věřících a ničil jejich vztah s Bohem. Vede lidi k tomu, aby opouštěli víru, podléhali svodům světa nebo žili v nečistotě.

Apoštol Pavel to komentuje slovy: **Římanům 6:20-21** ²⁰Když jste byli otroky hříchu, byli jste svobodni od spravedlnosti. ²¹Jaký jste tehdy měli užitek z těch věcí, za něž se nyní stydíte? Neboť jejich konec je smrt.

Shrnutí:

Satan útočí na biblické evangelium těmito hlavními způsoby:

1. Zpochybňuje a překrucuje Boží slovo.
2. Zastrahuje a pronásleduje církev.
3. Šíří falešné učení.
4. Oslepuje mysl lidí, aby nevěřili evangeliu.
5. Svádí k hříchu a morálním kompromisům.

My se v této přednášce zaměříme na to, jak rozpoznat pravé od falešného evangelia, abychom mohli čelit satanovým podvrhům. K tomu je nutné položit si následující čtyři otázky.

1. Co je zdrojem spásy člověka? - Biblická odpověď musí znít pouze Boží milost – Sola Gratia
2. Kdo tu Boží milost lidem zprostředkovává? - Biblická odpověď musí znít pouze Ježíš Kristus – solus Christus.
3. Co je nástrojem, nebo prostředkem kterým si mohou lidé tu Kristem zprostředkovanou milost přivlastnit? Biblická odpověď musí znít pouze vírou – sola Fide.
4. Co je nezbytným důkazem spásného vztahu lidí s Ježíšem Kristem? Biblická odpověď musí znít: „Jejich pod vlivem Božího Ducha změněný život.“

Pojďme se teď společně nad těmito jednotlivými body krátce zamyslet.

1. Zdrojem spásy je pouze Boží milost.

Římanům 3:22-24 ²²...Není totiž rozdílu: ²³všichni zhřešili a postrádají Boží slávu, ²⁴ale jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí skrze vykoupení, které je v Kristu Ježíši.

2. Korintským 8:9 Znáte přece **milost** našeho Pána Ježíše Krista: ačkoli byl bohatý, stal se kvůli vám chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli.

Efeským 2:8-10 ⁸Neboť jste zachráněni **milostí** skrze víru; a ta záchrana není z vás -- je to Boží dar; ⁹není na základě skutků, aby se nikdo nechlubil. ¹⁰Vždyť jsme jeho dílo, stvoření v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které Bůh předem připravil, abychom v nich žili.

Jan 1:16-17 ¹⁶Z jeho plnosti jsme my všichni vzali, milost za milostí. ¹⁷Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, **milost** a pravda se stala skrze Ježíše Krista.

V těchto textech je pravda předložena v jasných obrysech. Boží milosrdenství a dobrota jsou zcela nezasloužené. Kristova milost je schopná ospravedlnit hříšníka bez jakýchkoliv zásluh nebo požadavků na jeho straně. Ospravedlnění je plné, naprosté odpuštění hříchu. Ve chvíli, kdy hříšník přijímá Krista vírou, v ten okamžik je mu odpuštěno. Kristova spravedlnost je mu připočtena a on už více nemusí pochybovat o Boží odpouštějící milosti.

2. Prostředníkem spásy je pouze Ježíš Kristus.

1. Timoteovi 2:5-6 ⁵Je totiž jeden Bůh, jeden je také prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš, ⁶který dal sám sebe jako výkupné za všechny, jako svědectví ve svůj čas.

Jan 14:6 Ježíš mu řekl: "Já jsem ta Cesta, Pravda i Život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.

Hebrejům 7:25-27 ²⁵Proto také může dokonale zachránit ty, kteří skrze něho přistupují k Bohu, neboť je stále živ, aby se za ně přimlouval. ²⁶Takový velekněz byl pro nás vhodný: svatý, bezelstný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků, ten, který se stal vyšším nad nebesa ²⁷a který nemusí jako tamti velekněží denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a potom za hříchy lidu, neboť to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama.

Z těchto textů jasně vyplývá, že Kristus je jediným Nositelem hříchu, jedinou obětí za hřích a jediným Prostředníkem mezi Bohem a lidmi. Modlitby a vyznání hříchů mají být předkládány pouze Jemu.

1. Jan 2:1-2 ¹Moje děti, toto vám píši, abyste nezhřešili; a jestliže by někdo zhřešil, máme u Otce Zastávce, Ježíše Krista, toho spravedlivého. ²On je smírčí obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za hříchy celého světa.

Ježíš je jedinou bytostí v celém vesmíru která chce a může dokonale spasit všechny, kteří k Němu ve víře přistupují, neboť stále žije, aby se za nás přimlouval. Proto například mše, což je jeden z klamů římského katolicismu, nemá žádný význam. Takzvaná přimluva svatých je největší podvod, který mohl být vymyšlen. Kněží a přední mužové nemají žádné právo se postavit mezi Krista a lidi, za které zemřel, jako by byli nadáni vlastnostmi Spasitele a schopni odpustit přestoupení a hřích. Oni sami jsou hříšníky; jsou pouze lidmi. Jednoho dne uvidí, že jejich klamná učení vedla k přestoupením

různého druhu, jako jsou například cizoložství, loupeže a podvody. Jsou odpovědní za množství strašného zla, které lidé spáchali na svých bližních.

3. Nástrojem spásy je pouze víra.

Jan 1:12 Těm však, kteří ho přijali, dal pravomoc stát se Božími dětmi, těm, kteří věří v jeho jméno.

Hebrejům 11:6 Bez víry však není možné se mu zalíbit, protože ten, kdo přichází k Bohu, musí uvěřit, že Bůh je a že odpálí těm, kdo ho usilovně hledají.

Galatským 2:16 když [však] víme, že člověk není ospravedlňován ze skutků Zákona, nýbrž skrze víru v Ježíše Krista, i my jsme v Krista Ježíše uvěřili, abychom byli ospravedlněni z víry Kristovy, a ne ze skutků Zákona, protože ze skutků Zákona nebude ospravedlněn žádný člověk.

Římanům 1:16-17 ¹⁶Nestydím se za evangelium, neboť je to Boží moc k záchraně pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale i pro Řeka. ¹⁷V něm se zjevuje Boží spravedlnost z víry k víře, jak je napsáno: "Spravedlivý z víry bude živ."

Víra není zdrojem, nebo základem našeho spasení, tím je Boží milost. Víra však je velkým požehnáním – je okem, které vidí, uchem, které slyší, nohama, které běží, rukama, které se nabízené záchrany chopí a přivlastní si ji. Je nástrojem, prostředkem, ne cílem. Jestliže Kristus dal svůj život, aby spasil hříšníky, proč bychom neměli toto požehnání přijmout? Když to uděláme a plně důvěřujeme v Kristovy zásluhy a zaslíbení, můžeme mít pokoj s Bohem.

Pravá biblická víra není závislá na pocitech a emocích. Naší jistotou a svědectvím je pouze Boží slovo. Pokud jsme našeho Pána prosili o něco, co je v souladu s Jeho vůlí, můžeme věřit bez pochybování, že svá zaslíbení naplní. Víra je jednoduchá ve své působnosti a mocná ve svých následcích. Mnozí křesťané podle vyznání, kteří jsou obeznámeni s Bibli a věří jejím pravdám, zklamali v dětinské důvěře, která je v náboženství Ježíše Krista nezbytná. Nejsou zasaženi tím zvláštním dotekem, který přináší člověku léčivou moc.

4. Nezbytným důkazem spásného vztahu s Ježíšem jsou skutky pocházející z ovoce Božího Ducha.

Jakub 2:14 Co je platné, moji bratři, říká-li někdo, že má víru, ale nemá skutky? Může ho taková víra zachránit?

Jakub 2:17-18 ¹⁷Tak i víra: nemá-li skutky, je sama o sobě mrtvá. ¹⁸Někdo však řekne: "Ty máš víru a já mám skutky." Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na svých skutečích.

Matouš 5:16 Tak ať vaše světlo září před lidmi, aby uviděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci, který je v nebesích."

1. Jan 3:18 Dítka, nemilujme slovem ani jazykem, ale v skutku a v pravdě.

I když máme být v souladu s Božím zákonem, nejsme spaseni skrze skutky zákona, přesto nemůžeme být spaseni bez poslušnosti. Zákon je měřítkem, podle kterého se měří charakter. Boží přikázání však nemůžeme dodržovat bez obnovující Kristovy milosti. Jedině Ježíš nás může očistit od každého hříchu. On nás nespasí skrze zákon, ani nás nespasí v neposlušnosti vůči zákonu. Skutky, neboli život znovuzrozeného člověka, musí odpovídat Božím morálním požadavkům.

Ordo Salutis

Chceme-li dále pochopit, co je pravé Biblické evangelium, musíme rozumět tomu, jaké jednotlivé kroky Bůh podnikl, aby mohl spasit člověka a také v jakém pořadí je činí. Kromě správného pořadí

musí tyto kroky odpovídat biblické pravdě také svým obsahem. Odborně se tomu latinsky říká *Ordo Salutis*. Jedná se o teologický pojem, který popisuje logický nebo chronologický sled událostí, jakým Bůh uskutečňuje spásu člověka. Jde o systematické uspořádání jednotlivých kroků či fází, které vedou od počátečního Božího záměru až ke konečnému oslavení vykoupeného člověka. Různé teologické systémy mají různý počet, pořadí i teologický obsah těchto jednotlivých kroků.

Biblický proces záchrany padlého člověka můžeme shrnout do následujících kroků.

Prvním krokem v plánu spasení je **Boží univerzální opatření**, což znamená, že Kristova oběť představuje možnost záchrany pro všechny potomky padlého Adama.

Jan 3:16-17 ¹⁶Neboť tak Bůh miluje svět, že dal [svého] jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. ¹⁷Vždyť Bůh neposlal [svého] Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby byl svět skrze něj zachráněn.

Boží láska zahrnuje všechny lidi, ale přímo z ní mají prospěch pouze ti, kteří ji přijímají a odpovídají na ní.

Jan 1:12-13 ¹²Těm však, kteří ho přijali, dal pravomoc stát se Božími dětmi, těm, kteří věří v jeho jméno. ¹³Ti se nenarodili z krve ani z vůle těla ani z vůle muže, nýbrž z Boha.

Aby se láska mohla plně rozvinout a růst, vyžaduje zájem všech zúčastněných stran. Boží láska ovšem zahrnuje jak ty, kteří ji odmítají, tak i ty, kteří ji přijímají. Nikdo z lidí, kteří budou ztraceni ale nemohou Boha Otce obvinít, že je nemiloval. Největším důkazem Boží lásky k padlému lidstvu je, že nám daroval svého vlastního Syna, který zemřel za naše hříchy.

Jan 15:12-13 ¹²To je mé přikázání, abyste se navzájem milovali, jako já miluji vás. ¹³Nikdo nemá větší lásku než tu, že položí svůj život za své přátele.

1. Jan 3:1 Pohleďte, jakou lásku nám Otec dal, abychom byli nazváni Božími dětmi; a také jimi jsme. Proto nás svět nezná, neboť nepoznal jeho.

Druhým krokem v plánu spasení je **Boží předcházející milost** ve které Bůh dělá první krok vůči lidem a přitahuje je k sobě i když o Něj ještě nejeví zájem. Je to Boží milost, která je nám dána dříve, než my sami uděláme jakýkoli vstřícný krok vůči Bohu a díky které jsme vůbec schopni odpovědět na Jeho volání. Jinými slovy Bůh se chopil iniciativy dříve, než jsme pro to cokoli udělali my.

1. Jan 4:19 My milujeme, neboť on první miloval nás.

Jeremiáš 31:3 Zpovzdálí se mi ukázal Hospodin a řekl: Miluji tě věčnou láskou, proto ti stále zachovávám milosrdenství.

Tak jako dobrý pastýř hledá každou ztracenou ovci, která sešla z cesty, tak i Bůh hledá každého člověka.

Ezechiel 34:11-12 ¹¹Neboť toto praví Panovník Hospodin: Hle, to jsem já. Vyhledám své ovce a budu o ně pečovat. ¹²Jako věnuje pastýř péči svému stádu v den, kdy je uprostřed svých roztroušených ovcí, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, na která byly rozptýleny v den mračna a husté temnoty.

Matouš 18:12-14 ¹²Co myslíte? Kdyby nějaký člověk měl sto ovcí a jedna z nich by zabloudila, nenechá těch devadesát devět na horách a nevydá se hledat tu, která bloudí? ¹³A stane-li se, že ji nalezne, amen, pravím vám, že se z ní raduje víc než z těch devadesáti devíti, které nezabloudily. ¹⁴Právě tak není vůle vašeho Otce, který je v nebesích, aby zahynul jediný z těchto maličkých.

Žádná ztracená ovce není schopna sama o sobě nalézt cestu zpět. Stejně tak bychom byli i my hříchem pokroucení lidé beznadějně ztraceni, kdyby nás Bůh sám nejprve aktivně nehledal.

Třetím krokem v plánu spasení je **Boží vedení člověka k pokání**. Duch svatý nás usvědčuje z hříchu a Boží dobrota nás vede k pokání.

Římanům 2:4 Nebo pohrdáš bohatstvím jeho dobroty, shovívavosti a trpělivosti, a nevíš, že Boží dobrota tě vede k pokání?

2. Letopisů 7:14 (B21) Jestliže se pak můj lid, který se nazývá mým jménem, pokoří a bude se modlit, bude hledat mou tvář a odvrátí se od svých zlých cest, potom je vyslyším z nebe, odpustím jejich hříchy a uzdravím jejich zem.

Skutky 3:19-20 ¹⁹Učiňte tedy pokání a obraťte se, aby byly vymazány vaše hříchy, ²⁰a přišly časy osvěžení od Pánovy tváře, a aby poslal určeného vám Mesiáše, Ježíše.

Joel 2:12-13 ¹²Avšak i nyní je Hospodinův výrok: Navraťte se ke mně celým svým srdcem, s postem, s pláčem a s kvílením. ¹³Roztrhněte svá srdce, ne svá roucha a navraťte se k Hospodinu, svému Bohu, protože je milostivý a soucitný, pomalý k hněvu, hojný v milosrdenství, slitovává se nad zlem.

Jedno z nejkrásnějších poselství Bible je, že **Bůh je ochoten odpustit každému, kdo k němu upřímně přichází s postojem pokory**. Pokání není jen litování důsledků hříchu, ale upřímná touha odvrátit se od zlé cesty zpět k Bohu a napravit křivdy kterých jsme se dopustili. Člověk prostě upřímně touží po obnově vztahu se svým Stvořitelem.

Izajáš 55:7 Ať ničema opustí svou cestu a zlý člověk své úmysly, ať se navrátí k Hospodinu, a on se nad ním slituje -- k našemu Bohu, protože je připraven mnoho odpustit.

Pokání je cestou k novému začátku. Bůh nevyčítá, nepočítá hříchy, ale vkládá je „do hlubin moře“ a dává nám čisté srdce.

Micheáš 7:18-19 ¹⁸Kdo je Bůh jako ty, který snímá vinu a promíjí přestoupení ostatku svého dědictví? Nebude držet neustále svůj hněv, protože má zalíbení v milosrdenství. ¹⁹Znovu se nad námi slituje, pošlape naše viny a všechny naše hříchy uvrhneš do hlubin moře.

1. Jan 1:9 Jestliže své hříchy vyznáváme, on je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.

Někdy můžeme mít tendenci si myslet, že jsme zašli příliš daleko a že Bůh už nám nemůže odpustit to, co jsme udělali. Ale **Bůh není jako člověk**, Jeho milosrdenství je větší než jakákoli naše vina.

Ezechiel 18:32 Vždyť nemám zalíbení ve smrti toho, kdo umírá, je výrok Panovníka Hospodina. **Obraťte se a zůstaňte naživu.**

Dnes je možná ten správný čas, abychom se zastavili, podívali se do svého nitra a znovu hledali Boží tvář. On je připraven nám odpustit a přijmout nás, dokud neskončí doba milosti.

Čtvrtým krokem v plánu spasení je, že nás Bůh vede k tomu, abychom **Mu věřili**.

I víru v člověku probouzí Bůh. **Filipským 2:12-13** ¹²Proto, moji milovaní, jako jste vždycky poslouchali, nikoli jen v mé přítomnosti, ale nyní mnohem více v mé nepřítomnosti, s bázní a chvěním uvádějte ve skutečnost svou záchranu. ¹³Neboť Bůh je ten, který ve vás působí i chtění i činění podle své dobré vůle.

V celém plánu záchrany člověka je Bůh ten aktivní činitel, ale člověk musí na Boží působení nějak reagovat. Spasení je pro každého, kdo svou víru upne k Ježíši Kristu. Víru si můžeme představit jako ruku, kterou se ztracený hříšník chytne nabízené Boží milosti. Ovšem ani víra člověka v sobě nemá žádnou zásluhu, na kterou by se mohl hříšník odvolávat.

Jan 15:5 Já jsem ta vinná réva, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic.

Pro člověka je nemožné, aby ve své vlastní síle unikl z propasti hříchu, do které padl. Pokaždé, když si lidé myslí, že mohou spasit sami sebe, nebo ke spáse přidat něco ze svých vlastních skutků, ztrácejí veškeré zábrany proti hříchu. I víra je tedy Božím darem.

Skutky 16:30-31 ³⁰Vyvedl je ven a řekl: "Páni, co mám dělat, abych byl zachráněn?" ³¹Oni řekli: "Uvěř v Pána Ježíše, a budeš zachráněn ty i tvůj dům."

V této situaci nebyl čas na sáhodlouhé teologické vysvětlování. Věta "Uvěř v Pána Ježíše, a budeš zachráněn ty i tvůj dům" nereprezentuje celý obsah učení ve všech souvislostech o tom, co je víra. Je to jen základní informace o skutečnosti, že spása záleží na osobní víře ve Spasitele světa Ježíše Krista.

Římanům 10:9-11 ⁹Vyznáš-li svými ústy Pána Ježíše a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš zachráněn. ¹⁰Srdcem se věří k spravedlnosti a ústy se vyznává k záchraně, ¹¹neboť Písmo praví: "Každý, kdo v něho věří, nebude zahanben."

Z kazatelen dnes čím dál více zaznívají slova: "Věřte, jen věřte v Krista, se starým zákonem nemáte nic společného, jen věřte v Krista." To se ale velmi liší od slov apoštola, který prohlašuje, že víra bez skutků je mrtvá. **Jakub 1:22** Buďte však těmi, kdo slovo činí, nebuďte pouze posluchači, kteří klamou sami sebe.

Jakub 4:7-8 ⁷Poddejte se tedy Bohu. Postavte se proti Ďáblu, a uteče od vás. ⁸Přiblížte se k Bohu, a přiblíží se k vám. Očist'te ruce, hříšníci, a očist'te srdce, lidé dvojí mysli.

Satan se všemi možnými prostředky snaží učinit oběť Božího Syna neúčinnou, učinit Jeho vykoupení zbytečným a Jeho poslání neúspěšným. Lidem našeptává, že Kristova smrt učinila poslušnost Zákonu zbytečnou a umožnila hříšníkovi získat přízeň svatého Boha, aniž by se zřekl svého hříchu. Snaží se lidi přimět k tomu, aby uvěřili, že starozákonní norma byla v evangeliu snížena a že lidé mohou přijít ke Kristu nikoli proto, aby byli spaseni od svých hříchů, ale ve svých hříších.

Bůh dal svého Syna, aby zemřel za svět, ale nezemřel proto, aby zrušil zákon, který je svatý, spravedlivý a dobrý. Kristova oběť na Golgotě je nezpochybnitelným argumentem, který ukazuje na neměnnost zákona. Boží Syn na sobě pocítil trest za provinilého člověka, aby skrze Jeho zásluhy mohl hříšník vírou v Jeho jméno získat ctnost Jeho neposkvrněného charakteru.

Ezechiel 11:19-20 ¹⁹A dám jim jedno srdce a nového ducha vložím do vašeho nitra, odstraním z jejich těla srdce kamenné a dám jim srdce masité, ²⁰aby žili podle mých ustanovení, zachovávali má nařízení a plnili je. I budou mým lidem a já budu jejich Bohem.

Galatským 2:19-20 ¹⁹...S Kristem jsem ukřižován: ²⁰Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Život, který nyní žiji v těle, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.

Pátým krokem v plánu spasení je **Boží ospravedlnění**.

Lidé, kteří na Boží milostivé volání odpoví pokáním a vírou, jsou na základě této víry ospravedlněni. Kristova milost tedy ospravedlňuje hříšníka bezplatně, bez jakýchkoliv jeho zásluh nebo nároků. Ospravedlnění je úplným, naprostým odpuštěním hříchu. Hříšník je omilostněn v okamžiku, kdy vírou přijme Krista. Kristova spravedlnost je mu připočtena a on už nemá pochybovat o Boží odpouštějící milosti. Hříšník je prohlášen za spravedlivého a objektivně považován Bohem za spravedlivého díky Kristově spravedlnosti, která mu je připočtena. I kdyby byl jeho život sebe-hříšnější tak Kristův charakter stojí na jeho místě a Bůh ho přijímá tak, jako by nikdy nezhřešil. To, že biblické ospravedlnění je právní, soudní (forenzní) záležitostí, žádný biblista nepopírá.

S tímto chápáním souhlasí prakticky všichni křesťané. I velká část protestantského světa trvá na tom, že ospravedlnění je právní opatření pro nás, mimo nás, které člověku nepřináší žádnou zkušenost změny života. Zdá se, že většina protestantů, co se týče ospravedlnění, odmítá myšlenku reality proměny člověka, jak se o tom hovoří v listu **Koloským 1:26-27**. Otázkou je, jestli tento názor obстоjí ve světle Biblických důkazů.

Koloským 1:26-27 ²⁶to tajemství, které bylo od věků a od prvních pokolení ukryté, nyní však bylo zjeveno jeho svatým, ²⁷kterým Bůh toužil oznámit, jaké je bohatství slávy tohoto tajemství mezi pohany: tím tajemstvím je Kristus ve vás, naděje slávy.

Díky Božímu plánu záchrany má padlé lidstvo naději na znovuoobnovení k Božímu obrazu. V nitru člověka přebývajícím Kristus podává důkaz o moci Boží milosti, která proměňuje charakter těch, kteří se Kristu plně odevzdali. Takoví lidé pak mají naději na oslavení.

Apoštol Pavel hovoří o ospravedlnění jako o odpuštění.

Skutky Apoštolů 13:37-39 ³⁷Ten však, kterého Bůh vzkřísil z mrtvých, neuviděl zkázu. ³⁸Budiž vám tedy známo, muži bratři, že skrze něho se vám zvěstuje odpuštění hříchů. Od všeho, od čeho jste nemohli být ospravedlněni v zákoně Mojžíšově, ³⁹je v něm ospravedlňován každý, kdo věří.

Poselství o odpuštění hříchů je dobrou zprávou evangelia. Zákon ukazuje člověku nejvyšší morální standard spravedlnosti. Vyžaduje naprostou poslušnost. Kristova oběť svědčí o hrůznosti hříchu. Zákon však nemá žádnou moc osvobodit svědomí, nebo přinést spravedlnost. Od pádu člověka bylo smyslem zákona poukázat na hřích a odsoudit. Zákon člověka od hříchu neosvobozuje. Apoštol Pavel sám na sobě zažil zkušenost, že osvobození od viny a tím získaná svoboda mohou být získány pouze vírou v Ježíše Krista. **Římanům 1:17**...**"Spravedlivý z víry bude živ."**

Římanům 4:4-8 ⁴Tomu, kdo pracuje, se mzda nedává z milosti, nýbrž z povinnosti. ⁵Kdo však (pro svou spravedlnost) nepracuje, ale spoléhá na toho, který ospravedlňuje bezbožného, tomu se jeho víra pokládá za spravedlnost. ⁶Tak i David vypravuje o blahoslavenství člověka, jemuž Bůh připisuje spravedlnost bez skutků: ⁷"Blahoslavení jsou ti, jejichž nepravosti byly odpuštěny a jejichž hříchy byly přikryty. ⁸Blahoslavený je muž, jemuž Pán vůbec nepřipočte hřích."

Pavel v tomto textu ztotožňuje ospravedlnění s připočtením spravedlnosti a ztotožňuje ho s odpuštěním, což ukazuje způsob, jakým cituje **Žalm 32:1-2** ¹Davidův žalm k meditaci. Blahoslavený je ten, z něhož je snato přestoupení a jehož hřích je přikryt. ²Blahoslavený je člověk, jemuž Hospodin nepočítá vinu a v jehož duchu není záludnost.

Odpuštění má bez pochyby důležitý právní aspekt: Když žádají o Boží odpuštění, jsou hříšníci zproštěni viny na základě toho, že Kristus podstoupil trest za jejich hříchy. Odpuštění však není jen soudní záležitostí. Pavel výslovně hovoří o odpuštění jako o duchovní proměně.

Koloským 2:11-15 ¹¹V něm jste byli také obřezáni obřízkou, která nebyla udělána lidskou rukou, nýbrž spočívala ve svlečení těla hříchů, v obřízce Kristově, ¹²když jste byli spolu s ním ve křtu pohřbeni a v něm jste byli spolu i vzkříšeni skrze víru v působení Boha, který ho vzkřísil z mrtvých. ¹³I vás, když jste byli mrtvi v proviněních a neobřízce svého těla, spolu s ním obživil, když nám všechna provinění odpustil ¹⁴a vymazal rukou psaný záznam, který svými ustanoveními svědčil proti nám a který nám byl nepřátelský; odstranil jej z našeho středu tím, že jej přibil na kříž. ¹⁵Tak odzbrojil vlády a autority a veřejně je vystavil na odiv, když je vedl triumfálním průvodem v něm.

Hlavní výpověď této pasáže spočívá v tom, že Boží odpuštění oživilo křesťany žijící ve městě Kolosy z duchovní smrti díky Kristu. Toto odpuštění nejenže soudně vymazalo záznam hříchu s jeho zákonnými požadavky na potrestání (v. 14), ale také dalo nový život, když byl věřící v duchovním slova smyslu obřezán v obřízce Kristově, neboli „když byl svlečen z těla hříchů“ (v. 11). S Kristem byl také pohřben ve křtu a spolu s Ním vzkříšen k novému životu „skrze víru v moc Boha, který ho vzkřísil z mrtvých“ (v. 12). Tento nový život původně přijatý od Krista v okamžiku obrácení, není nový pouze ve smyslu právní – forenzní svobody od odsouzení, jak ukazují předchozí verše **6-7** ve kterých Pavel nabádá: **Koloským 2:6-7** ⁶Když jste tedy přijali Krista Ježíše, Pána, pak v něm žijte, ⁷zakořeneční a budování v něm, upevňujte se ve víře, jak jste byli vyučeni, rozhojňující se v ní s děkováním.

Duchovní proměna života založená při původním přijetí Krista, kdy došlo ke zkušenosti odpuštění (v. 13), má pokračovat v dalším životě opravdového křesťana žijícího podle Ducha.

Římanům 8:2 Vždyť zákon Ducha života v Kristu Ježíši mě osvobodil od zákona hříchu a smrti.

Zákon Ducha života je životodárná síla Ducha svatého, která jako zákon vládne v životě. Pavel zdůrazňuje skutečnost, že Duch vykonává svou životadárnou moc ve spojení s Kristem. Sílu k vítězství v boji proti hříchu získává věřící právě ve zkušenosti blízkého společenství a sjednocení s Kristem. Hřích v jeho životě již nemá kontrolu a dominantní vliv. Zákon Ducha života působí přímo proti zákonu hříchu a smrti a zmocňuje věřícího, aby překonal zničující vliv hříchu a osvobodil ho od zotročení hříchem a od odsouzení.

Římanům 8:5-9 ⁵Ti, kdo jsou živi podle těla, mají na mysli věci těla; ale ti, kdo jsou živi podle Ducha, myslí na věci Ducha. ⁶Myšlení těla znamená smrt, myšlení Ducha život a pokoj. ⁷Myšlení těla je totiž v nepřátelství vůči Bohu, neboť se nepodřizuje Božímu zákonu, ba ani nemůže. ⁸Ti, kteří jsou v těle, se Bohu líbit nemohou. ⁹Vy však nejste v těle, ale v Duchu, pokud ve vás vskutku Duch Boží přebývá. Jestliže však někdo nemá Kristova ducha, ten není jeho.

Každý člověk je pod převládajícím vlivem jednoho ze dvou principů popsanych v tomto verši. Podle toho, který v našem životě zvítězí, takový bude směr našeho života a způsob našeho jednání. Člověk, který žije jen pro to, aby uspokojoval své sobecké zájmy je v podstatě mrtvý, i když ještě žije. Jeho stav duchovní smrti ho nakonec dovede k věčné záhubě. Zaměřit svoji mysl na věci Ducha a být ovládán jak v myšlenkách tak i touhách Duchem Božím naopak znamená prožívat lásku, radost a pokoj. Takový člověk se dívá ku předu s touhou po věčném životě se svým Stvořitelem.

Lukáš 4:18 "Pánův Duch je na mně, protože mne pomazal, abych zvěstoval evangelium chudým; poslal mne vyhlásit zajatcům propuštění a slepým nabytí zraku, propustit zlomené na svobodu...

Ježíš nevysvobozoval zajatce z pozemských vězení. Osvobozoval hříšné lidi zotročené satanem a jeho demony.

Skutky 10:38 Jak Bůh pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše, toho z Nazareta, jenž procházel zemí, činil dobře a uzdravoval všechny, kteří trpěli pod mocí Dábla, protože Bůh byl s ním.

Kristus tedy člověku dává nejenom právní – forenzní osvobození od viny, ale také změnu duchovní perspektivy, což člověka duchovně uzdravuje a vede ho k vítěznému životu.

Domnívám se, že názor, že Bůh prohlašuje člověka za spravedlivého, aniž by z Boží moci byl uschopněn žít spravedlivým životem, není podložen biblickými fakty. Důkazy jasně ukazují na závěr, že Boží připočtení spravedlnosti věřícímu člověku je právním prohlášením o současné změně stavu a změně duchovního zaměření, která je výsledkem obdarování spravedlností prostřednictvím daru Ducha svatého.

Tato změna se nazývá znovuzrození.

Titus 3:4-7 ⁴Když se však zjevila dobrota a lidumilnost Boha, našeho Zachránce, ⁵zachránil nás ne na základě skutků, které jsme my učinili ve spravedlnosti, nýbrž podle svého milosrdenství skrze koupel znovuzrození a obnovou Ducha Svatého, ⁶kterého na nás vylil hojně skrze Ježíše Krista, našeho Zachránce, ⁷abychom se ospravedlnění jeho milostí stali dědici v naději života věčného.

Když člověk přijme Boha do svého života, začne v něm působit nová síla, která se staví proti moci zlých vášní, které dříve ovládali jeho život. Člověk ponechán sám sobě je ztracen. Božím úmyslem není pouze lidem odpustit jejich hříchy, ale uzdravit je, obnovit a uschopnit, aby mohli žít životem bez hříchu. Tento proces proměny hříšných lidí do takových, kteří reprezentují Boží principy života, se v Bibli nazývá posvěcení.

Šestým krokem v plánu spasení je **Boží posvěcení**.

Římanům 6:19 Pro slabost vašeho těla to říkám po lidsku: Jako jste propůjčili své údy za otroky nečistotě a nepravosti k činění nepravosti, tak nyní předložte své údy za otroky spravedlnosti k posvěcení.

Posvěcení je nedílnou součástí Spasitelova programu na vymýcení hříchu. Koupelí znovuzrození začíná proces posvěcení. Někteří se domnívají, že apoštol Pavel má na mysli křest. Křest ale sám o sobě není prostředkem obnovy, ani není zdrojem spásy. Přesto že je křest od všech lidí hlásících se ke Kristu vyžadován, je pouze symbolem vnitřního omytí, nebo obnovy, která byla Bohem již učiněna.

Římanům 6:4 Skrze křest jsme byli spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom i my, tak jako byl Kristus skrze slávu Otce vzkříšen z mrtvých, vstoupili na cestu nového života.

Matouš 3:5-6 ⁵Tehdy vycházel k němu Jeruzalém a celé Judsko i celé okolí Jordánu ⁶a dávali se od něho pokřtít v [řece] Jordánu, vyznávající své hříchy.

Křest je veřejným svědectvím o tom, co Bůh již učinil, když hříšníka očistil od jeho zlých sklonnů.

Titus 3:3-7 ³Neboť i my jsme kdysi byli nerozumní, neposlušní, bloudící, byli jsme otroky žádostí a všelijakých rozkoší, trávili jsme život v špatnosti a závisti, byli jsme odporní a navzájem jsme se nenáviděli. ⁴Když se však zjevila dobrota a lidumilnost Boha, našeho Zachránce, ⁵zachránil nás ne na základě skutků, které jsme my učinili ve spravedlnosti, nýbrž podle svého milosrdenství skrze koupel znovuzrození a obnovou Ducha Svatého, ⁶kterého na nás vylil hojně skrze Ježíše Krista, našeho Zachránce, ⁷abychom se ospravedlnění jeho milostí stali dědici v naději života věčného.

Svatý Duch nepůsobí bez svolení lidí. Duchovní pokrok závisí na tom, zda se křesťané denně věnují Božímu způsobu života. Proces posvěcování tedy vyžaduje partnerství mezi Bohem a člověkem. Poté, co se člověk rozhodne pro Boží cestu, Duch svatý dodá jeho oslabené vůli energii, takže je zmocněn plnit Boží vůli. Hříchu je možné vzdorovat a zvítězit nad ním pouze díky mocnému působení třetí osoby Božství, tedy Ducha Svatého.

Ospravedlnění je smrt hříchu a nový život v Kristu. **Římanům 6:4-7** ⁴Skrze křest jsme byli spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom i my, tak jako byl Kristus skrze slávu Otce vzkříšen z mrtvých, vstoupili na cestu nového života. ⁵Neboť jestliže jsme se stali s ním srostlými tím, že jsme mu byli podobni ve smrti, jistě mu budeme podobni i v zmrtvýchvstání. ⁶A víme, že náš starý člověk byl spolu s ním ukřižován, aby tělo hříchu bylo zbaveno sil a my už hříchu neotročili. ⁷Vždyť ten, kdo zemřel, je zproštěn hříchu.

Ospravedlnění vede k posvěcení, neboli svatosti. Řecké slovo ἁγιασμός (hagiasmós) použité v Římanům 6:19 a 22 znamená svatost.

Římanům 6:19-23 ¹⁹Pro slabost vašeho těla to říkám po lidsku: Jako jste propůjčili své údy za otroky nečistotě a nepravosti k činění nepravosti, tak nyní předložte své údy za otroky spravedlnosti k **posvěcení**. ²⁰Když jste byli otroky hříchu, byli jste svobodni od spravedlnosti. ²¹Jaký jste tehdy měli užitek z těch věcí, za něž se nyní stydíte? Neboť jejich konec je smrt. ²²Avšak nyní, když jste byli osvobozeni od hříchu a stali jste se otroky Božími, máte svůj užitek ku **posvěcení** a vašim cílem je věčný život. ²³Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Písmo nás důsledně učí, že Svátý Duch nás činí svatými. **2. Tesalonickým 2:13** My pak jsme zavázáni, bratři Pánem milovaní, stále za vás vzdávat díky Bohu, že si vás vybral jako prvotinu k záchraně v posvěcení ducha a víře v pravdu.

Bible nikdy neříká, že se posvěcujeme sami, nebo že nás naše skutky činí svatými. Dar spravedlnosti v ospravedlnění nás posvěcuje neboli nás činí svatými, protože v ospravedlnění je do našich srdcí vylit Duch svatý.

Titus 3:4-7 ⁴Když se však zjevila dobrota a lidumilnost Boha, našeho Zachránce, ⁵zachránil nás ne na základě skutků, které jsme my učinili ve spravedlnosti, nýbrž podle svého milosrdenství **skrze koupel znovuzrození a obnovou Ducha Svatého**, ⁶kterého na nás vylil hojně skrze Ježíše Krista, našeho Zachránce, ⁷abychom se ospravedlnění jeho milostí stali dědici v naději života věčného.

Římanům 8:9-10 ⁹Vy však nejste v těle, ale v Duchu, pokud ve vás vsutku Duch Boží přebývá. Jestliže však někdo nemá Kristova ducha, ten není jeho. ¹⁰Jeli však Kristus ve vás, je sice tělo mrtvé kvůli hříchu, ale duch je živý kvůli spravedlnosti.

Římanům 5:1,2,5 ¹Když jsme tedy byli ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista. ²Skrze něho jsme [vírou] získali přístup k této milosti, v níž stojíme a chlubíme se nadějí Boží slávy. ... ⁵A naděje nezahanbuje, neboť Boží láska je vylita v našich srdcích skrze Ducha svatého, který nám byl dán.

Proto jsou ospravedlnění a posvěcení neoddělitelné. Máme je od sebe rozlišovat, ale nikoliv oddělovat. Je to jeden proces. Kristovo darování sebe sama prostřednictvím Ducha svatého v ospravedlnění nás činí svatými neboli posvěcenými. Ospravedlnění je Kristus darovaný, posvěcení je Kristus přivlastněný. Ospravedlnění je Kristus **přicházející** do srdcí věřících každý den, když se mu odevzdávají; posvěcení je Kristus **prebývající** v jejich srdcích každý den. Ospravedlnění vlastní, protože jej přijali jako dar.

Věřícím v Korintu Pavel napsal: **1. Korintským 6:9-11** ⁹Což nevíte, že nespravedliví nedostanou do dědictví Boží království? Nemylte se! Ani smilníci ani modláři, cizoložníci, rozkošníci ani lidé praktikující homosexualitu, ¹⁰zloději ani chamtivci, opilci, utrhači ani lupiči nebudou dědici Božího království. ¹¹Takoví jste někteří byli. Ale dali jste se omýt, byli jste posvěceni, byli jste ospravedlněni ve jménu [našeho] Pána Ježíše [Krista] a v Duchu našeho Boha.

Obdrželi omytí, byli očištěni a prožili to jako součást zkušenosti ospravedlnění a posvěcení a Pavel chtěl, aby si toto požehnání uchovali.

Pavel také mluvil o posvěcení jako o postupném růstu ve svatosti. **2. Korintským 3:18** A my všichni, spatřující s odhalenou tváří Pánovu slávu jako v zrcadle, jsme proměňováni v týž obraz, od slávy k slávě, jako od Pána Ducha.

Každodenní zkušenost ospravedlnění, tedy přijetí Krista do srdce skrze dar Ducha svatého vede k postupnému růstu ve svatosti. Pavel to zdůraznil jako stále více rostoucí zkušenost v **prvním listu Tesalonickém 3:12-13** ¹²A vás ať Pán rozhojní a dá vám oplývat v lásce k sobě navzájem i ke všem lidem, jako i my máme lásku k vám, ¹³ať tak upevní vaše srdce, aby byla bezúhonná v svatosti před Bohem a naším Otcem v příchodu našeho Pána Ježíše se všemi jeho svatými.

1. Tesalonickém 4:1-7 ¹Nakonec vás, bratři, žádáme a vyzýváme v Pánu Ježíši, abyste se ještě více rozhojňovali v tom, co jste od nás převzali a co už také činíte -- totiž jak máte žít, abyste se líbili Bohu. ²Vždyť víte, které příkazy jsme vám vydali skrze Pána Ježíše. ³Neboť toto je vůle Boží, vaše posvěcení, abyste se zdržovali smilstva, ⁴aby každý z vás uměl zacházet se svou nádobou ve svatosti a úctě, ⁵ne v žádostivé vášni jako pohané, kteří neznají Boha, ⁶a aby nikdo nepřekračoval meze a neklamal v této věci svého bratra, protože Pán je mstitelem v těch všech věcech, jak jsme vám také předem řekli a plně dosvědčili. ⁷Neboť Bůh nás nepovolal k nečistotě, nýbrž k tomu, abychom žili v posvěcení.

Všimněme si, že výše uvedené důkazy ukazují, že jak ospravedlnění, tak posvěcení, zahrnují Boží dílo pro člověka i v člověku. Běžně citované rozlišení, že „ospravedlnění je to, co Bůh dělá pro nás, a posvěcení je to, co Bůh dělá v nás“, je umělé rozdělení, které přesně neodráží biblické učení. Ospravedlnění zahrnuje obdarování srdce věřícího Duchem svatým a zajišťuje jeho sjednocení s Kristem. Kdo Kristova Ducha nemá nemůže mu patřit.

Římanům 8:8-11 ⁸Ti, kteří jsou v těle, se Bohu líbit nemohou. ⁹Vy však nejste v těle, ale v Duchu, pokud ve vás vsuktu Duch Boží přebývá. Jestliže však někdo nemá Kristova ducha, ten není jeho. ¹⁰Jeli však Kristus ve vás, je sice tělo mrtvé kvůli hříchu, ale duch je živý kvůli spravedlnosti. ¹¹Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, pak ten, který vzkřísil [Ježíše] Krista z mrtvých, oživí i vaše smrtelná těla skrze svého Ducha, který ve vás přebývá.

Pokud by tedy ospravedlnění nezahrnovalo proměňující působení Ducha Svatého, tak by takzvaní ospravedlnění věřící nepatřili Kristu. ¹⁰Jeli však Kristus ve vás, je sice tělo mrtvé kvůli hříchu, ale duch je živý kvůli spravedlnosti. Sjednocení s Kristem prostřednictvím proměňujícího působení Ducha svatého je tedy ospravedlňujícím darem spravedlnosti.

Sedmým krokem v plánu spasení je **Boží oslavení člověka**. V celém procesu záchrany vede Bůh člověka ke sjednocení s Ježíšem Kristem a to pak vede k oslavení.

Jednota s Ježíšem Kristem je možná pouze skrze působení Ducha Svatého. I Boží spravedlnost je lidem zjevena díky působení Ducha Svatého. Apoštol Pavel učí, že moc evangelia je výsledkem zjevení Boží spravedlnosti.

Římanům 1:16-17 ¹⁶Nestydím se za evangelium, neboť je to Boží moc k záchraně pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale i pro Řeka. ¹⁷V něm se zjevuje Boží spravedlnost z víry k víře, jak je napsáno: "Spravedlivý z víry bude živ."

Výsledkem zjevení Boží spravedlnosti Duchem Svatým je, že se věřící člověk **stane spravedlivým**. Ospravedlnění z milosti je darem duchovní moci věřícímu.

Římanům 3:21-26 ²¹Nyní však je zjevena Boží spravedlnost bez Zákona, dosvědčovaná Zákonem i Proroky, ²²Boží spravedlnost skrze víru Ježíše Krista pro všechny [a na všechny] ty, kdo věří. Není totiž rozdílu: ²³všichni zhřešili a postrádají Boží slávu, ²⁴ale jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí skrze vykoupení, které je v Kristu Ježíši. ²⁵Jeho Bůh ustanovil za prostředek smíření skrze víru v jeho krev, aby ukázal svou spravedlnost s ohledem na prominutí prohřešení, jež byla spáchána již dříve ²⁶v čase Boží shovívavosti, a aby ukázal svou spravedlnost v nynějším čase, takže sám je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo žije z víry Ježíšovy.

Ve verši 22 je jasně řečeno, že Boží spravedlnost může člověk získat skrze víru v Ježíše Krista. Víra ovšem není pouze intelektuální souhlas s nějakou věroukou. Víra je důvěra vůči Stvořiteli jako osobě a také důvěra v to, že splní všechno, co zaslíbil. Ve 24 verši je řečeno, že ospravedlnění je Božím milostivým darem skrze vykoupení, které je v Kristu Ježíši. Ve spisech apoštola Pavla je milost darem nezasloužené duchovní moci.

1. List Korintským 15:10 Boží milostí jsem to, co jsem. A jeho milost, kterou mi prokázal, nebyla marná, vždyť jsem usilovně pracoval více než všichni ostatní -- nikoli já, nýbrž Boží milost, [která] byla se mnou.

Galatským 2:19-20 ¹⁹...S Kristem jsem ukřižován: ²⁰Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Život, který nyní žiji v těle, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.

Pavel se na sebe dívá jako na člověka, který zemřel hříchu, světu a lidským metodám snažícím se získat spravedlnost svým vlastním úsilím. Je to, jako by byl ukřižován. Nežije už sám sobě, ale žije v něm Kristus, je s ním sjednocen. To je tajemství úspěšného a šťastného křesťanského života.

2. Korintským 5:14-15 ¹⁴Nebot' Kristova láska nás váže, když jsme usoudili toto: Protože jeden zemřel za všechny, tedy všichni zemřeli. ¹⁵A on zemřel za všechny, aby ti, kteří žijí, nežili už sami sobě, nýbrž tomu, kdo za ně zemřel a vstal z mrtvých.

Kristova láska udržuje věřícího člověka na přímé a úzké cestě. Ježíš se jako druhý Adam stal zástupcem a reprezentantem lidské rasy. Když zemřel na kříži, tak s ním v určitém smyslu zemřelo celé lidstvo. Jeho smrt zajistila smíření za hřích, a tím vysvobodila kajícího se hříšníka od druhé smrti. Umožnila mu také zemřít zkažené, neobnovené přirozenosti a povstat k novému životu. Křesťané, kteří jsou sjednoceni s Kristem, jsou připraveni na **oslavení**, ať již zemřou před druhým příchodem Ježíše Krista, nebo se Jeho příchodu dočkají.

1. Korintským 15:50-58 ⁵⁰Říkám vám, bratři, že tělo a krev nemůže mít podíl na Božím království a smrtelnost nemůže mít podíl na nesmrtelnosti. ⁵¹Prozradím vám teď tajemství: Všichni nezemřeme, ale všichni budeme proměněni -- ⁵²naráz, v okamžiku, za zvuku polnice ohlašující konec. Až zatroubí, mrtví budou vzkříšeni k nesmrtelnosti a my budeme proměněni. ⁵³Toto pomíjivé musí obléci nepomíjivost, toto smrtelné musí obléci nesmrtelnost. ⁵⁴A až toto pomíjivé oblékne nepomíjivost a

toto smrtelné oblékne nesmrtelnost, tehdy se naplní, co je psáno: „Smrt je pohlcena, přišlo vítězství!“
⁵⁵„Kde je teď, smrti, to tvé vítězství? Kde je teď, peklo, ta tvá zbraň?“ ⁵⁶Onou zbraní smrti je hřích a silou hříchu je Zákon. ⁵⁷Ale díky Bohu, který nám dává vítězství v našem Pánu Ježíši Kristu! ⁵⁸Proto, moji milovaní bratři, buďte pevní a nepohnutelní, rozrůstajte se v Pánově díle a vězte, že vaše práce pro Pána není zbytečná.